

نگارش به مثابه سلوک

خانم مریم چینیان پور . جلسه ۱۲۲

کشتی آرزو . ۲۴ مهر ۹۷

در کشتی کروز به يك سفر دریایی می روی. برای استراحت و آرامش. همه چیز لذت بخش است. بسیار سفر خوبی است. با خانواده و جمعی از دوستان که همگی همدل و همراه هستید. در کشتی هر آنچه شامی خواهید فراهم است. همه اسباب عیش و نوش دنیوی و اخروی. از سینما و کنسرت و دیسکو گرفته تا مجالس مذهبی و روضه و بهترین کلاس های درس و بهترین اساتید. انواع فرصت های هنری با بهترین کلاس ها و برترین استادان. انواع سفرهای ساختگی به هر نقطه دنیا که بخواهی حتی کره ماه، انواع غذاها و خلاصه هر آنچه که با روح تو سازگار است. همه چیز سر جای خودش است. همه چیز بجا انجام میشود. خوابت، خوراقت، تفکراتت، تفریحاتت، همسرت، دوستانت، فرزندان، سفرت، مهمانی ها، تحصیل علم، کمک به هموعان، مفید بودن برای دیگران و حتی عبادت بنحو احسن انجام میشود. خلاصه خدمت به خدا و خلقت کامل است. و هر هدیی که در زندگی داری فراهم است .

برعرشه کشتی به نرده ها تکیه داده ای و همینطور که نسیم خنک می وزد و از آرامش و بیقرانگی دریا لذت میبری به زندگی خود فکر میکنی که همه چیز رضایت بخش است. همسری که میخواهی، فرزندان، دوستان، جایگاهت در جامعه، علمی که دنبالش بودی، راحتی و اسایش، عبادتت، خدمتی که به بقیه کرده ای.....

در همین افکار هستی که در بلندگویی کشتی اعلام میکنند که بدلیلی این کشتی دیگر نمیتواند از جایش حرکت کند و همیشه در همینجا میماند ولی نگرانی از آینده نداشته باشید. همه این امکانات تا آخر عمر شما فراهم است و ذره ای از آن کم نخواهد شد و تا آخر عمر باید وسط این اقیانوس در همین کشتی که همه اسایش آن فراهم است باشید. و اگر این را میخواهید میتوانید از قایق های نجات یکفره استفاده کنید و کوچ کنید. اما غیر از این محدوده هواطوفانی ست و راه، سختی بسیار دارد .

حال انتخاب کنید: در این کشتی امن و اسایش میمانید یا " کوچ " میکنید؟